

"KELEIVIS"

PARANKLAUSIAS DARBO ŽMONIŲ
LAIKRAŠTIS, LEIDŽIAMAS
J. G. GEGUŽIS ir DRAUG.
BOSTON, MASS.

KAINA METAMS:

Amerikoje \$1.50
Kitose šalyse (užsienyje) 1.75
PUSĖJ METŲ:
Amerikoje 75 c.
Kitose šalyse \$1.00

Kreipiantis su kokiais nors reikalais
„KELEIVIS“ redakcijai arba užsimokant
už laikraštį, visados reikia teip adresuoti:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

"KELEIVIS"

LITHUANIAN WEEKLY

— published by —

J. G. GEGUŽIS & CO.

every Thursday in BOSTON, MASS.

Represents over 1,000 Lithuanians in the
city of Boston, 50,000 in New England
and about 400,000 in United States.

The best Advertising Medium. Executes
all kinds of Job and Book Printing.
Translating and Printing in all Mo-
dern Languages.

All Communications should be addressed:

"KELEIVIS"

28 Broadway, S. BOSTON, MASS.

No. 50

Boston, Mass. Gruodžio 10 | December | 1908 m.

Metas IV.

„ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER“ FEBRUARY 23, 1905, AT THE POST OFFICE AT BOSTON, MASS., UNDER THE ACT OF CONGRESS OF MARCH 3, 1879.

VISOKIOS ŽINIOS

IŠ RUSIJOS.

Juodašimėnų diena.

Dūmos dešinieji, matomai, siuto paimiti. Jie elgiasi dūmų, kaip rusų sąjungos arbatinėj ar smuklėj. Ne viena kairiųjų kalba, dešiniems akis duriant, nepraeina be triukšmo. Kadetų gi vadovų Miliukovo negali kęsti, kaip kurkias raudono daikto. Lapkričio 18 d. posėdyje jis turėjo baigti savo kalbą dėl žemės klausimo. Kalbėjo apie tai, kad dvarininkai užsiundę skraidytojų būrius ant valstiečių. Jam trukdė kiekviena sakinį. Jį visai pravardžiavo. Iš dešiniųjų ir spaliočių vietų girdėti buvo balsai: „Šuleris!“, „Viborgo rupuzė!“, „Provokatorius!“. Kada gi Miliukovas, baigdamas kalbą, išsitarė: „Liaudies vardu, kuri antroji dūmų drausmė keletą savo balsą, sakau jums“... Kilo dar didesnis triukšmas. — „Kaip? — šaukė dešinieji — jis drįsta kalbėti liaudies vardu? Jis rinktasai puvėsiu Peterburgo, ne liaudies!“ Taip piktinosi juodosios dūmos ponai, tardamiesi tikrais žmonių atstovais esą. Neklausė jie ne pirmsėdžio skambučio, prie tvarkos saukiančio, ne jo gremės posėdį uždengti. Skambučį užvilpė Puriševičiaus švilpukas, kuriuo jis švilpė, kitus persaukti norėdamas. Neteikęs kantrybės Chomikovas baro Puriševičių: „Jei-gu dar tamta mėgisi dūmos namuose švilpti miestargių švilpukais, aš išvarysiu 15-kai dienų iš dūmos“. Posėdis teip ramiai ir nenūsibagė: dėl triukšmo padaryta pertrauka. Bet ir po jos nerimo dešinieji. Tik kito įrankio griebėsi. Išleido savo kalbėtoją kunig. Goliceiną, kad purvais ir dumbliu apdriktų Miliukovą ir kitus kairiuosius priešus. Jiems tas leidžiama, ypatingai kada pirmininkauja Volkonskis; šį kartą kaip tik jis užėmė Chomikovo vietą. Kre

Pasikalbėjimas Maikio su Tėvu.

— Sveikas-gyvas, tėve!
— Hello, hello, vaike!
— Tai mudu ir vėl susitikome... Ar tu jau nebeįvyksti ant manęs?
— Už ką?
— Jeigu tu neatsimenai, tai reikšia kad nepyksti.
— Ne, vaike, pas mane to nėra; tiesa, užpykti, tai aš labai greitai užpykstu, bet kaip tik pypkę užsukau, kaip matai ir vėl širdis atsiliečia, viską užmirštu.
— O jeigu pypkę rudydamas užpyksti?
— Tuomet einu šnapso išsigerti arba gulti: išsimiegu ir vėl linksmas, ypač jeigu prisapnuoja graži jauna mergina.
— Tai tau dar sapnuojasi ir jaunos merginos kaip kada?
— O kodėl gi jos negali man sapnuoti? Kodėl tu su tokiu nusitebėjimu klausai?
— Todėl, kad man rodos, jog senam tokie daiktai neprivalo rūpėti.
— Eik tu kvaili! Kam gi daugiau mergos gali rūpėti, jeigu ne senam vyru? Kaip senmergei rūpi jauniki, taip senmergei rūpi jauniki, kaip papiui rūpi jauniki, kaip papiui rūpi jauniki.
— O kaip tu tą gali žinoti?
— Ve, kaip gali žinoti? Kaipgi aš nežinosiu, kad man papiam tas rūpi.
— Cha-cha-cha!.. To visai aš nesitikiu... Na, gerai; bet kaip tu žinai, kad senmergės rūpi jauniki? Juk tu senmerge neesi buvęs.
— Jeigu tu to dar nežinai, tad ir žinot tau nereikia.
— Kodėl?
— Tu perjaunas.
— Ką tas kenkia.
— Tokiems pienbūnams negalima pasakot... griekas.
— Ką tas žodis reiškia?
— Tas reiškia, kad numirus velniai ant karštų žarijų spirginės.
— Kas tau taip pasakojo?
— Aš skaičiau šventam rašte, kunigeliai ant pamokslų tą patį kalba ir atsimenu, mažam dar esant, mano motina taip pasakodavo.
— O iš kur ji tą žinojo? Iš kur žinojo autoriatų tą raštą? Kas žino, kad ta velnių žemė randasi? Ar yra kas nors buvęs tenai ir ant tų žarijų spirgėjęs?... Spjauk, tėve, ant tokių kalbų, nes tai yra muilininimas akių palaikymui tamsių minčių nuolankume ir baimėj. Pamažyt, tėve, pats: koks gi gali būti griekas pasakyti jaunam vaikui tą, ką senas žino? Juk tai yra mokslas. Jeigu tu būtum žinojęs visas savo gyvenimo klaidas, be abejonės tu būtum jų išvengęs, gyvenimas tavo šiandien būtų daug laimingesnis buvęs. Bet tu to nežinojai, o kalti tame tavo tėvai, kad jie tatau slėpė prieš tave.
— Tai tu, Maikie, būtinai nori, kad aš tau išaiškinčiau senmergių paslaptį? Man rodos, kad tas su mokslu visai nieko bendro neturi ir tau nenaudinga apie tai žinot.
— Matau, kad tu ir pats, tėve, nežinai.
— Žinau. Matai su mergomis yra taip: pakol jauna... Ne. Aš tau, vaike, apie tai nieko ne pasakosiu.

Kaip turėtų laikraščiai meluoti.

Pereitame numerį „Kel.“ buvo jau rašyta, kad Perth Amboy, N. J., streikuoją plytynčios darbininkai. Straikas, kaip kapitalistų laikraščiai skelbė, buvo labai triukšmingas. Kompanija apsaugojimui savo turto buvo priversta šauktis pas gubernatorių pagalbos. Gubernatorius tuojau pasiuntė 4 kompanijas pėstininkų. 25 Lapkričio, apie 11 val. naktį, kada kareiviai fabriką miegojo, apie 40 straičių su plytomis ir akmenimis išgriovė tvorą, užpuolė su mierių išmušti kareivius. Stovintis ant sargybos kareivis iššovė: tuomet išbėgė kiti kareiviai šovę į apsikūsius juos straičiais. Krito keletas sužeistų, bet straičiai bėgdami visus nusinešė su savim.
Kaip vėliau išaiškino, tai kapitalistų laikraščiai tyčia tą paskalą paleido, idant parodyt darbininkams, kokias pasekmes streikas atneša.
Ištikrogi tenai nieko panašaus nebuvo; užklaustas pulkaininkas, Norman Duncom, ar

DIEVO ŽMOGUS.

(Pagal J. M. R., parąšė J. G. ŽIS.)
(Tas.)

Stamantriai, rimtu balsu ištare tuos zodius mergaitė, bet nusišukus nuo Simo truktelėjo lupukėms ir per jos degantį veidą žaibo greitumu perbėgo juokas, padarė kaktos raukšles ir patėmytinai jis rinkosi į žydrias apvalias akutes.

— Gal but kad turi tiesą — juokdamas atsakė Simas ir paėmęs už pliumpo rankenos pradėjo pliumpuoti. Vauduo pasipylė iš pliumpo storu rėžiu ir bematant pribėgo pilnas viedras, paskui išsiliejo per kraštus ir plačiu rėžiu pradėjo bėgti groblėtu ledu į visas puses.

Oi, oi, oi!... Plonu, maloniū balsu riktelėjo mergaitė ir metė savo akutes tai ant Simo, tai ant kybančio pliumpo vaskaros viedro.

Oi, oi, oi dūdėlė, ką tu padarei!... Aš nevaliuosiu dabar to viedro nukabinti, pusę jo ir tai vos nevos aš pakeliu. O jeigu pamatysi toji piktą teta, kad tiek daug paliejom, tai vėl apskys mane kad aš išdėkauju su vandeniu, kad tyčiomis laistau ant tako vandenį, kad ji pavirstų ir nusišuktų sprandą...

Neužbaigus nė visos savo kalbos, pribėgo prie viedro ir visa gale stengėsi nukabinti jį nuo vaskaros. Simas šypsodamas paėmė už lanko ir nukabinęs pastatė kiek toliaus nuo pliumpo ant sniego. Čia mergaitė vėl skubiai prišoko ir iškabinus abiem rankoms į viedro kraštą pradėjo verst jį ant šono kad nuliūtų vandenį.

— Ką gi tu darai, paikutė; palauk — Maloniū balsu ištare tuos zodius Simas ir priėjęs prie mergaitės paėmė jai už rankos.

— Ar gi tu nematai kad per pilnas, sunku nešti, aš visai tiek daug nepakeliu, o mamytė ten laukia ir barasi...

— Na, tu vadinės neva tarnaitė, o nepakeli nė viedro... Simas prasijuokė ir priėjęs prie mergaitės saugiai ją paglostė.

— Tad palauk, ką gi daryti, padėsiu tau lig pat namų: tu bek pirmiau ir parodyk man namon kelią, o aš parnešiu tau vandenį...

Mergaitė nieko nelaukdama, pasileido bėgti siauru apvaliu takeliu, kuris tęsėsi per visą namelių eilę ant supusyto sniego kalno, ir stačiai į pakalnę nuo namelių pusės, lyginosi su jų pastogė. Takelis, nuo sušalusio vandens, kuris benešant kaskartą po biskį išsilidavo iš viedro, buvo labai skludus, todėl kojos Simo nuo skludimo pynėsi ir vos nevos suspėjo jis pasiekti paskui mergaitę.

Mergaitė ibėgo į butą kiek pirmiau ir staigiai prišokus prie senutės, aitriu balsu sušuko: „Močiut, močiut!“ ir atsigrįžusi rodė su pirštu ant Simo, kuris stovėjo pas duris su persvertais per petį čėbatais ir laikydamas vieną ranką savo ryšlį, o kitoji viedrą vandens.

Močiutė, neatkreipdama atydos, ramiai trisėsi sau apie pečių, matomai ji negirdėjo nė sunkių žingsnių įėjusio pro duris Simo, nė skaidraus balso mergaitės.

— Močiut, močiut! — nenurimdama da kartą suriko mergaitė ir pribėgus pradėjo tėti močiutę už juodo kartoninio sijono...

Simas iš karto persitikrino, kad sunku bus jam greitai susikalbėti ir susitarti su ta kurčia senute, todėl pastatęs viedrą su vandeniu ir nuėmęs savo ryšelius padėjo į kamą ir pats atsisėdęs ant suolo pradėjo žvalgytis...

Gryčios kampe stovėjo pečius, pas pečių ant suliuko buvo sumesta krūva darbininkų skarmalų ir iš patyrimo Simui buvo matoma aiškiai kad

Ant pardavimo!

Parsiduoda puiki buferne ant labai geros vietos; būn galima daryti puikų leigos ant savaitės 500. dol., įrankiai visi nauji. Registeris ir treji Skelsay Sefke, arklys ir timas. Priežastis pardavimo ta, jogei serga valdonas tos prapitės. Kreipkitės pas: J. Walukonis, 258 Broadway, So. Boston. (19)

Parsiduoda.

Parsiduoda geri rakandai už pigią prekę. Reikalaujanti atsiskaityti ant adreso: P. Traknis, 48 Washington St. [9] Cambridgeport, Mass.

MOTERIS IR MERGINOS!

Šiuo metu pranešu, kad siuvu moteriškas dreses, kotus, jakutes ir t. t.; prietaisai išsiuvu dailias kvietkas, tep, kad ir pigiaus kasuos, negu store pirkti ir gražiau atrodys. Adresas sitoks: ONA BARONAIČIUTE, 105 Broadway, So. Boston.

142 W. 9th st., So. Boston, Mass.

Po šiuo adresu išsiduoda ant pasidymo 3 puikūs rūmai; randa tikrai \$1.25 sąvaitę. Pirmutinę sąvaitę dykai.

DAUGYBE KNYGŲ!!!

Pas mane galite gauti sekancias knygas: Supykusi Ponia.....5c Teisingiausias Kavalas su Kazyrom ir Laimarodžiu.....10c Pedom Kristaus.....35c Raginis ir kitos gražios pasakos.....25c Dvi puikios apsakos, Ispanme Dievo ir Alenute.....5c Po keturesdešimt metų.....25c Davatų Gadinkos ir šep linksmos dainos.....10c Melagių Dėdė.....10c Grigorius. Labai užimanti apsakas.....15c Naujausias ir visokios dainos.....50c Greičiausias pamokintojas angliskos kalbos.....35c Linksmas apsakas arba kaimiečių ir caro Seimynos išpažintinis.....5c Kerštinga Meilė. Tragedija 3-ose aktuose. Išseimyniško gyvenimo.....10c Revoliucijos giesmės su notomis, sutai sytos ant dviejų trijų, keturių balsų 35c Cignas, eilėms.....5c Reikalauju agentų pardavinėjimui minėtų knygų.

A. ŽVINGILAS
P. O. Box 3232.
Boston, Mass.

PASARCA: Viršmėnėtos knygos yra teipgi ir „Keleivio“ spaustuvė. Ne-reikia ši adresa sumaišyti su „Keleivio“ spaus-tu su kokiais nors reika-lais, reikia adresuoti teip: „Keleivis“, 28 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Nereik Mokintoju.

GRAMATIKA angliskos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1.00 VAIKŲ DRAUGAS arba kaip mokin-tis skaityti ir rašyti be mokinio 15c. NAUJAS BUDAS mokintis rašyti be mokinio (ypatincal merginoms, kurių daugelis jau ismokę). 10c. ARITMETIKA mokintis rokindy be mokinio, su paveiksiais (apdu-ryta) 35c. Pinigus siuskite per MONEY ORDER arba pašto markėmis ant šio adreso:

P. Mikolainis,
P.O.Box 62, New York, City.

Kalėdų Dovana!

Jeigu nori padaryt savo drau-gui dovana ant Kalėdų, tai nu-pirk jam knygą „Dakta-ras Namuose“, kurią dabar iki Kalėdų parduosim už pusę prekės. Knyga talpina savyje 200 lotiniškų ir angliškų receptų su aiškiu lietuviš-ku aprašymu apie ligas ir kaip naudoti gyduoles. Pirmą apdarytos buvo kaina \$1.25, dabar 75 c.; popieriniai ap-darais buvo \$1.00 dabar 50 c. Adresuok teip:

K. W. Gedeminas,
So. Boston Station Box